2013 AFGHAN NATIONAL MOVEMENT ۱۳۹۲

ستورو کې تالټوم

(شعري ټولګه)

Ketabton.com

شاعره: زرلښته حسیني

۱۳۹۴ لمريز کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستورو کې تا لټوم

شاعره:

زرلښت حسيني

۱۳۹۴ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

کتاب پېژندنه:

د کتاب نوم: ستورو کې تا لټوم

شاعره: زرلښت حسيني

خپرندوی: د افغانستان ملي تحريك، فرهنگي څانگه

وېبپاڼه: www.melitahrik.com

کمپوز/ډيزاين: هدايت الله عادل

چاپشمېر: ۱۰۰۰ ټوکه

چاپکال: ۱۳۹۴ ل کال/ ۲۰۱۵م

د تحريك د خپرونو لړ: (۱۱۹)

يادونه: د چاپ حقوق له ملي تحريک سره خوندي دي او د کتاب د محتوا مسوليت ليکوال پورې اړه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب ځانګړنې:

د کتاب نوم : ستورو کې تا لټوم
شاعره : زرلښته حسیني
کمپوز او ډیــــزاین : هدایت الله عادل ۰۷۰۰۸۱٤۲٤٤
چاپشمېر : ۱۰۰۰ټوکه
چـــاپ وار : لومړی
چاپنېټـــه : ۱۳۹٤ لمریز

ستورو کې تا لټوم

شاعره

زرلښته حسیني

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستورو کې تا لټوم

ستور کې تا لټوم دا د ځواني شاعرې اغلې زرلښتې حسېنې در ېيمه شعري ټولګه ده چې د خپل شاعرانه خیال انځورونه مې له سترګوتېروي او د خپلې مینې د نړۍ له ننداړتونه راته د شعر په ژبه د نیمګړو هیلو او ارمانونو کیسې کوي . وایي چې له ماشو متوبه مې په زړه کې د شعر مانۍ ودانه وه شاعرانه خیال به مې د مینې انځورونه جوړول دا انځورونه ورو ورو لفظونه شول ، هنرونه او پیغامونه شول د نظمونو او شعرونو په بڼه له خولې را ووتل ، او کتابونه شول ، زړه مې غواړي د انسانیت مقام ، د مینې معنا ، د مرستې فرهنګ ، د تمدن لاره ، د سولې او امن پیغام ، د ورور ولۍ اواز او د زغم کولتور د شعر په ژبه تعریف کړم او له دې لارې زړونو ته لاره پرانیزم تر څو له مرګه وروسته هم ژوندۍ پاتې شم .

وایې چې هر شاعر د یو شعر لپاره پیداوي زرلښته به شاعري کوي او د شعر په رنګینه نړۍ به خپل مرام ته د رسېدو لاره لټوي خو هغه شعر ته به کله رسي چې دا یې دې نړۍ ته را بللې ده ، سره له دې چې پر ځینو پنځونو یې ابتذال سیوری کړی خو تمه ده چې راتلونکې هغه به یې د ژوند ، ملي دردونو ، او انساني هیلو له هنره ډکې پیغامې کېسی زموږ مخې ته کیدی دا لا اوس هم تنکۍ پېغله ده د ژوند کم سپرلۍ یې تر شاه پرې ایښي خو پنځونې یې زیری راکوی چې د شعر نړۍ یې د عمر په پرتله ډېره وده کړې که ژوند ورسره یاري وکړه لیرې نه ده ، چې د شاعرانه هنر هغه خواړه به یې هم وڅکو چې ښتو رنګینه شاعري او ادب ورته سترګې پر لار دی .

حسینې د هغو زړونو په لټون پسې راوتې چې د ژړا پر ځای د خندا په تمه ده ، د غمونو او نفرتونو له امله ویجاړ زړونه په مینه رغول غواړي ، ګروهې او عقیدې ته د تسلم سر ټیټوي ، د مور په نوم د هېواد او د هېواد په نوم د مور د مینې درناوی کوي حسیني له یوې خوا خوږې افغانې په توګه وطن ته لاس په دعا ده خو د

ډالۍ

د ادب مینه والو ته !
هغو دوستانو ته چې تل یې زده کړو ته
هڅولې او نازولې یم !
حسیني

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل بري راز بیا د مور په دعا ګانو کې لټوي ، خپل محبوب ته تر اسمانه په لوړه مینه درناوی کوي حسیني د زمانې پر جبر او ظلمونو اوښکې تویوي او پر هنري لفظونو یې غندي

ظالمه زمانه ده چې کعبه مې هیروي
ولاړه چې لمانځه ته شم سجده مې هیروي
دا ځکه مې څڅیږي اوښکی نن له تورو سترګو
تیارو کې یم ولاړه خو ډیوه مې هیروي
که ستا مینې ته ګرانه تر اسمانه ختی نه شم
خو ستا د لیدو لاره هم کوخه مې هیروي
حیرانه حسیني شي لاس تر زنې ستا تصویر ته
د کور کلي رقیب چې ستا څېره مې هیروي

حسیني د بد مرغیو پر لاره د افغانانو روان اغزن یون غندي ، د پرمختګ په لور له او بږده انتظاره غمځپلې او ویر ژړلې ده او د مینې پر لاره د جانان له تش راتګه یې هم د خوښی احساس په ټوپونو دی

که مې شي ختم انتظار اوښکې به نه تویوم
که مې جانان راشي پر لار اوښکې به نه تویوم
حسیني دا خلک ناپوه دي مینه نه پیژني
مینه ده ژوند ، مینه وقار اوښکی به نه تویوم

د حسیني شاعري د نیمګړو ارمانونو او خوږ من زړګي اواز دی او په وړو وړو سلګیو د غم شپې تیروي .

دا چې نیمګړی مې ارمان دی تا ته څه پته ده
ماشوم زړګی مې والله وران دی تاته څه پته ده
وړې وړې سلګی وهمه ګرانه تا یادوم

په حسیني د غم باران دی تا ته څه پته ده

یووالی او پیوستون یې ارمان دی له بد مرغی ، هجر او بیلتونه کرکه لري او د بیوسی او بې کسی نه بیزاره ده

مرګیه راشه نور طاقت زه د هجران نه لرم
بې له وصاله زخمي زړو ته بل درمان نه لرم
زه حسیني یې نن د مینی توبه ګاره کړمه
نور نو طاقت د بیوسی او د ګذران نه لرم

د مجازي مینی په بهانه د حقیقي مینی ترجماني کوي :

قبلومه تهمتونه ستا د مینې
که دې درد که پرهرونه ستا د مینې
غمازان مې بلوي په زړه اورونه
چې لیدلي مې خوبونه ستا دمینې

په پای کې اغلې زرلښتې حسیني ته د لا نورو ښو پنځونو او هنرونو د نذرانې په هیله .

درنښت
اورنګ صمیم
کولتور کلوپ
۱۳۹۴/۱۲/۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

هره شاعره او هر شاعر د شعر لپاره خپله نړۍ لري، خپل فکر لري، خپل ارمان لري، او خپله اراده او هوډ، هغه دا چې شاعر په دې پوهېږي، چې زه ولې شعر لیکم ، چاته یې لیکم او څه لیکم؟ شاعر هغه مسافر نه دی چې د شپې تېرولو لورى ورته معلوم نه وي، بلکې هغه څوک دی چې د مزل په لومړي قدم خپل منزل ته د رسېدو اراده لري، خو دا ارادې بیا یو ډول نه دي، دا مزلونه او سفرونه په یولور نه دي، څوک د مجاز ښار ته روان دي او څوک د حقیقت ، څوک په خپله شاعرۍ کې د نفس د طغیان سرنده غږوي، او څوک بیا د بغاوت پر وړاندې د مبارزې غږ پورته کوي، څوک ځان غواړي او څوک جهان، دشعر شاعر شعري ټولگه د یوې هنداړې په ډول ده، چې دشاعر یاشاعرې پټه نفسي دنیا پرې ښه څرگندېدای شي، موږ که دشاعر ذوق او فکر لوري معلومو او یا په دې ځان پوهو چې د شاعر نفساتي دنیا له څه جوړه ده، دا ځواب د شاعر په شاعرۍ کې موندلی شو.

زه د خپل عادت له مخې ځان د دې حق نه ورکوم چې د چا په شعرونو کې کره کتنه وکړم، دش عر ارزونه د لوستونکو کار دی، پدې ټولگه کې موږ د اغلې زرلښتې حسیني شعرونه لرو چې د هغې د زړه او ارمان کیسه کوي.

زه اغلې زرلښتې ته د دې کتاب د چاپ له امله مبارکي وایم .

درنښت

امید

زما خبرې

پتمنو لوستونکو !

له ما شومتوب څخه مې هیله دا وه، چې شعرونه ولیکم او په مجلو ، اخبارونو کې چاپ او بالاخره د شعرونو ټولگه چاپ کړم .

الله ﷻ مې هیله په شپږم ټولگې کې پوره کړې او کله چې مې د لېسې دوره پای ته ورسېده، نو لومړنۍ شعري ټولگه مې (په ځمکه ستوري) د چاپ په گاڼه سمبال شوه.

دا چې د ادب لمن ډېره پراخه ده نه پوهېږم چې دا کار به تر کومه ځایه په ښه توگه ما سرته رسولی وي او دا پرېکړه تاسو او محترمو استادانو ته پرېږدم.

بل دا چې دا پوښتنه مدام زما ملگرې له ما کوي چې څنگه شاعره شوې ؟ او وایي چې شاعر باید مئین وي، زه دا خبره نه رد کوم ځکه هر کار پرته له مینې شونې نه دي زه هم په ادب مئینه یم هیله مې هم همدا ده چې دادب له ستورو څخه یوه زه اوسم ، او دا هم باید هیره نه کړو چې که ستاسو هنري تنده زما په غزلونو او شعرونو نه ماتېږي، نو لا ډېر پسرلي راته په تمه دي، که ژوند راسره وفا وکړي انشاء الله خپلې پېرزوینې به په ښه ډول تاسو ته ورسوم .

په اخیره کې له خپلې کورنۍ د خپلو ټولو درنو استادانو هریو ښاغلی شمس الحق دوست، ښاغلي اکبر شبر ، توریالي مانخیل څخه او خپلو محترمو همصنفیانو او دوستانو څخه نړۍ مننه چې تل یې د شعرونو لیکلو ته هڅولې یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له تاسو هم نړۍ مننه او هیله مې داده چې د خپلې خور شعرونه د خپل ذوق له مخې ولولئ.

نور مو په هغه ذات سپارم کوم چې زموږ ببرته تګ د هغه په لور وي.

په مینه او ادب

زرلښته ((حسیني))

درونټه

۳- ۱۲ – ۱۳۹٤

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تحریك یادښت

د افغانستان ملي تحریك د (۱۳۹۳ ل) کال په پیل کې له خپلو ګرانو هېوادوالو سره ژمنه کړې وه چې د دې کال په بهیر کې به (شل عنوانونه) بېلا بېل دیني، علمي، ادبي او ټولنیز اثار خپلې ټولنې ته وړاندې کوي. ملي تحریك دا ژمنه د یاد کال د کب پر (۲۸)مه نېټه پوره او د یوې پرتمینې غونډې په ترڅ کې یې شل عنوانونه علمي اثار هېوادوالو ته وړاندې کړل. ملي تحریك په یاده غونډه کې ژمنه وکړه چې د (۱۳۹۴ ل) کال په بهیر کې به انشاء الله د خدای (ج) په نصرت ټول ټال سل (۱۰۰) عنوانه بېلابېل علمي اثار ټولنې ته وړاندې کوي. طبیعي خبره ده چې دا اسانه کار نه دی، ډېر زیات زیار او زحمت ته اړتیا لري، خو ملي تحریك ټینګ هوډ کړی چې خپله دا ژمنه به هم د تېرې ژمنې په څېر عملي کوي. دا اثر چې ستاسو په لاس کې دی د همدې (سل عنوانونو) ژمنه کړو اثارو له جملې څخه دی، چې د چاپ جامه اغوندي. ملي تحریك هیله لري چې له دې اثر څخه به زموږ هېوادوال په زړه پورې ګټه پورته کړي. ملي تحریك له ټولو هغو لیکوالو، ژباړونکو، سمونچارو، مالي او معنوي مرستندویانو او چاپ چارو څخه چې ددې اثارو د چاپ په دې ټول بهیر کې یې یو بل سره مرسته او ملګرتیا کړې او دا فرهنګي بهیر یې بریالی کړی، د زړه له کومې مننه کوي او کور وداني ورته وایي.

د هېواد د فرهنګ د ښېرازۍ په هیله

د افغانستان ملي تحریك فرهنګي څانګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رحمان بابا په طرحه

حمد

له هرڅه نه خبردار دی رب زما
هم د دوه کونو واکدار دی رب زما

له هغه نه نوراني نشته دنیا کې
چې ویلې چاته یار دی رب زما

هم رحمن دی هم رحیم پر مخلوقاتو
خو په خواکې هم قهار دی رب زما

هم احد او هم صمد دی سیال یې نشته
ځکه لوی پرور دګار دی رب زما

حسینې وایي پادشاه د کائیناتو
هم ستار دی هم غفار دی رب زما

۱۳۹۱\۸\۲۲

درونټه

نعت شریف

لاس په دعا درته دا ټول ستا امتیان دي نبي
داستا لپاره تېر له سره هم له ځان دي نبي

چاچې لیدلی دی داستا ښکلی صورت او سیرت
هم منور دی هم نېکمرغه قدردان دي نبي

په مدینه منوره کې شو یو ستوری پیدا
ستا په راتګ خوښ ټول له مخې مؤمنان دي نبي

ډېر مهربانه وې په هر یتیم مسکین له ځانه
نیکو خویوته دې حیران پیغمبران دي نبي

یې اولین هم اخرین سر دار د ټولې د نیا
ځکه په تلو دې همه واړه پرېشان دي نبي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زړګیه تاپسې دنیا لټوم
هم د اسمان ستورو کې تا لټوم

پوهېږم عشق مې له غمو ډکه ده
نن ژړا ګانو کې خندا لټوم

راشه د خدای نه ویره وکړه اشنا
په وران وطن کې مینه ستا لټوم

په لار د مینې مې سوګند کړی دی
هره جفا کې دې وفا لټوم

حسیني وایي ژوند مې ستا مینه ده
خیر که نن ځې سبا دې بیا لټوم

۲۵ - ۱۱ - ۱۳۹٤

نوي کال ته

په سرو ګلونو مې ښایسته افغانستان ښکاري
راغلی ښکلی نوبهار مې په جانان ښکاري

دا چې خوشبویه وي د شپې نه تر سهاره پورې
داسې خوشبوی نه په پاریس نه په جاپان ښکاري

ما مې د غاړې امېلونه یې له ګلو جوړ کړل
دا نورې پېغلې د نارنج ګل په ارمان ښکاري

چې غرونه دښتې مو رنګینې لاله زار شولې
بیا پرې باران لکه د ستورو په اسمان ښکاري

د ادب ستورو قافلو ترې هنرونه زده کړل
((حسیني)) تاته لاس تر ځنې شاعران ښکاري

۲/۹/۱۳۹۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکې به نه تويوم

کــه مــې شي خـــتم انتظـــار اوښــکې بــه نــه تويــوم
کــه مــې جانـــان راشي پــه لار اوښــکې بــه نــه تويــوم

څـوک وايـي مينـه ده لـوی غـم او څـوک يـې بـولي ښـادي
چـې سر مـې شي لـه مينـې ځـار اوښـکې بـه نـه تويـوم

نـــادان جانـــان مـــې زړګـــی ولـــې لـــه ګوګلـــه بـــاسي
کــه شــم مرګـــي لـــره تيـــار اوښــکې بــه نــه تويــوم

د مينـــې درد کـــه مـــې پـــه زړه راتـــه زخمونـــه جـــوړ کـــړي
زه قبلـــوم بـــه يـــې پـــه جـــار اوښـــکې بـــه نـــه تويـــوم

مينـــه ده دومـــره پـــه ماګرانـــه ترېنـــه نـــه تېرېـــږم
کـه شي پـه قـار مـې مـور اوپـلار اوښـکې بـه نـه تويـوم

((حســـيني)) دا خلـــک نـــاپوه دي مينـــه نـــه پېـــژني
مينـــه ده ژونـــد مينـــه وقاراوښـــکې بـــه نـــه تويـــوم

١٥ – ٥ - ١٣٩٢

مورجانې

چـــې يـــم ژونـــدی ســـتا بـــه کومـــه زه عـــزت مورجـــانې
پيـــدا بـــه نـــه کـــړم پـــه دنيـــا ســـتا محبـــت مورجـــانې

دي شـــــفقت تـــــه دې حيرانـــــه سرداران ددنيـــــا
هـم يـې سـتايلی دی هرځـای کـې سـتا همت مورجانې

ســتا دعــا ګــانې راسره دي پــه هــر ځــای کــې ځکــه
تــه نيکمرغــی تــه يــې زمــا د زړه راحــت مورجــانې

احســـان دې مـــور پـــه دې دنيـــا پـــوره کـــولی نشـــو
تـــر خپلـــې وســـې بـــه کـــوم درتـــه خـــدمت مورجـــانې

چـا چـې د مـور نازونـه وړي دي پـه ژونـد ((حسـينې))!
هغـــه مـــدام دي بريـــالي او پـــه عـــزت مورجـــانې

١٣٩١\١١\١٤

درونټه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ظالمه زمانه ده چې کعبه مې هیروي
ولاړه چې لمانځه ته شم سجده مې هیروي

دا ځکه مې څڅېږي او ښکې نن له تورو سترګو
تیارو کې یم ولاړه خو ډیوه مې هیروي

که ستا مینې ته ګرانه تر اسمانه ختی نشم
خو ستا د لیدو لاره هم کوڅه مې هیروي

له تانه هم خفه کله له ځانه په سلګو شم
غمو کې شمه ډوبه حوصله مې هیروي

حیرانه ((حسینې)) شي لاس تر زنې ستا تصویر ته
د کور کلي رقیب چې ستا څېره مې هیره وي

۱۵ - ۲۱ - ۱۳۹۲

امرخېل

تاته څه پته ده

دا چې نیمګړی مې ارمان دی تاته څه پته ده
ماشوم زړګی مې والله وران دی تاته څه پته ده

هره لحظه مې تصور کې ولې ګرانه ته یې ؟
اوس مې ژوندون بې له تا ګران دی تاته څه پته ده

نصیب مې خوار دی ولې تانه به ګیله کومه
ځکه دا ستا مینه زندان دی تاته څه پته ده

کومه هره قسمه زړګی ته مې هر وخت نصیحت
زما نصیحت ته تل حیران دي تاته څه پته ده

وړې وړې سلګۍ وهمه ګرانه تا یادوم
په حسینې دغم باران دی تا ته څه پته ده

۱۶ - ۳ - ۱۳۹۲ درونټه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوښکو ترجمان

زما د اوښکو ترجمان دی تر‌ې پوښتنه وکړه
ډېر دردیدلي مې زړه وران دی ترې پوښتنه وکړه

چا ویل وکړه ښه ښېرا ورته دعا ونه کړي
بیا چې بند شوی مې زبان دی ترې پوښتنه وکړه

زما د هیلو جنازې به هیڅ چا نه کتلې
وربانديې ډک اوس قبرستان دی ترې پوښتنه وکړه

په لویه لاره شوم نیمګړی دا مې څه ګناه ده
اوس هر ارمان مې پرېشان دی ترې پوښتنه وکړه

دا چې نن داسې بې حسابه اوښکې ځي مې په مخ
له ((حسینې)) چې ګریزان دي ترې پوښتنه وکړه

غزل

دا ستا مینه زما ګرانه لوی عزت دی
ای ژوندونه امید ستا هم حقیقت دی

راته ځان ولې پاچا، پاچا ښکارېږي
چې مې کله نه ستا کړې محبت دی

ټول ژوندون دې غلامي منم په سترګو
له اخلاصه مې ارمان ستا د وصلت دی

د رقیب خوا کې مې ختمه هوښیاري شي
نه پوهېږم دا مې څرنګه قسمت دی

شي رواني مې په سرو اننګو اوښکې
حسینې دا محبت دی که قیامت دی

۲۵ - ۱۱- ۱۳۹۱
سپین غر هوټل

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرگیه راشه

مرگیه راشه نور طاقت زه د هجران نه لرم
بې له وصاله زخمي زړه ته بل درمان نه لرم

مشکله کار دی چې به مات زړگی مې بېرته روغ شي
راشه ژړېږي راته نور زړه کې ارمان نه لرم

د تمام عمر خاطر ما یې په لیمه قبول کړ
اوس مې د اوښکو حساب زه لکه باران نه لرم

سوزم ایره شوم ولې مخ رانه په بل اړوي؟
راشه دې لویې دنیاگی کې قبرستان نه لرم

زه ((حسیني)) یې نن له مینې توبه گاره کړمه
نور نو طاقت د بېوسی او د گذران نه لرم

٢ - ٢ - ١٣٩٢
ننگرهار پوهنتون

غزل

داستا مینه زما گرانه لوی عزت دی
ای ژوندونه امید ستا هم حقیقت دی

راته ځان ولې پادشاه ، پادشاه ښکارېږي
چې مې کله نه ستا کړې محبت دی

ټول ژوندون دی غلامي منم په سترگو
له اخلاصه مې ارمان ستا د وصلت دی

د رقیب خوا کې مې ختمه هوښیاري شي
نه پوهېږم دا مې څرنگه قسمت دی

شي رواني مې په سرو سترگو اوښکې
حسیني دا محبت دی که قیامت دی

٢٥ - ١١ - ١٣٩١
سپین غر هوټل

د نوي ځوان غږ

گرانې وهم د رته زنگونه سيمکارت مه بدلوه
درته لېږم کريډټونه سيمکارت مه بدلوه

خندا دې ښه ده خو افسوس چې مې ليدلی نه يې
وکړه په ما باندې نازونه سيمکارت مه بدلوه

په نيمه شپه کې چې راياده شي پاڅېږمه ژر
پټ پټ درلېږم مسجونه سيمکارت مه بدلوه

چې تليفون دی وي خاموشه سرگردانه گرځم
الله خومات دی کړه لاسونه سيمکارت مه بدلوه

حسيني گوره چې د دغو خلکو کار ونه کړې
درته به درکړي فريبونه سيمکارت مه بدلوه

۳ - ۲ - ۱۳۹۲
امرخېل درونټۀ

بدقسمته ليلا

زړه خو مې چوي له ډاره نوم دې اخيستلی نشم
زه بدقسمته لېلا تاله زړه وېستلی نه شم

راته ښکاره شوې په نړۍکې فيلسوف په رښتيا
اوس چې غمونو ته دې گورم دا زغملی نه شم

ما هم د مينې د دنيا قانون لانه وه لوستې
اوس چې يې لولم شم حيرانه دا لوستلی نشم

تصوير مې ستا زړه ته نږدې کړ په ژړا شومه زه
ته شوې بې درده خپل حالت ته مې کتلی نشم

دا خو پوهېږې چې هر چاته عزت گران دی اشنا
دا خپل نادان زړه پوهوم خو پوهولی نشم

حسيني څنگه دې کړم زه سترې ستومانه له ژوند
اوس چې دا سترې ژوندون ليکمه ليکلی نشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د خدای لپاره نور راته پېغور مه راکوه
ولاړ دي رقیبان لمبې د اور مه راکوه

له غمه به دي مرمه یوه ورځ واوره له مانه
که نه غمونه نور درې او څلور مه راکوه

زه یمه سرګردانه هرې خواته ستا لپاره
نو بیا راته پېغور د سر سرتور مه راکوه

زخمونه دې راکړي خو طبیب یې همداته یې
راځه اشنا خندا د کلي کور مه راکوه

خدای خبر مینه ده که شوی انقلاب دی
د عمر حیرانتیا په هریو لور مه راکوه

که مرم او که رغېږم ((حسیني)) تایادومه
بې درده ډار د مړینې او د ګور مه راکوه

۱۲ - ۸ - ۱۳۹۱
ننګرهار پوهنتون

غزل

شپه شوله اوږده خو اشنا رانغی
مړه شوله ډیوه خو اشنا رانغی

ما یې انتظار له اعتبار کاوه
رایې کړه دوکه خو اشنا رانغی

ایښې مې خالونه وو تندي باندې
ځکه کړم ګیله خو اشنا رانغی

څوک به یې نیولې سترګو لاندې وي
ماته شو غصه خو اشنا رانغی

ځکه خو یې نن دا برالا وایم
شوم ورنه خفه خو اشنا رانغی

ما ((حسیني)) نه ګوري دا څه چل دی
ما کړلو میلمه خو اشنا رانغی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتني مېرمنې

په علم او فن دی ځان سینګار کړه پښتني مېرمنې
حیران دی ځان پورې اغیار کړه پښتنې مېرمنې

ته د غازي امان الله او میرویس خان لورکۍ یې
لوړه پټکی د هغه د پلار کړه پښتني مېرمنې

لکه د شمعې ځان سیزه بل ته رڼا ورکوه
دغه مراد ته ډېر تلوار کړه پښتني مېرمنې

دی مو هېواد سترګې په لاره ستا خدمت لپاره
ختم یې دغه انتظار کړه پښتنې مېرمنې

ستا په خدمت باندې ویاړېږي حسیني همېشه
سر له وطنه ځینې ځار کړه پښتنې مېرمنې

ستا د مینې

قبلومه تهمتونه ستا د مینې
که دی درد که پرهرونه ستا د مینې

خیر که شپې ورځې ژړېږمه جانانه
ما منلي ماتمونه ستا د مینې

غمازان مې بلوي په زړه اورونه
چې لیدلې مې خوبونه ستا د مینې

یوه ورځ به مې له درده زړګی وچوي
انبار شوي دي غمونه ستا د مینې

حسیني تل په ژړا کې په خندا شم
چې رایاد شي جنتونه ستا د مینې

درونټه
۲۲- ۱ - ۱۳۹۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې مې کړی ستا د مینې هر سفر دی
په لمحه مې څړیکې هر پرهر دی

کله ژړاړم کله خاندم شم حیرانه
لېونی به شم اشنا دا مې باور دی

خپل نامه خواکې مې ستا نامه لیکلی
په همدې خبرې ټول کلی خبر دی

دا د کوم رقیب د ستور دی نه پوهېږم
چې ژوندون په ما او تا باندې محشر دی

پرېرده وکړي ډېر ظلمونه ستمونه
نن بند کړی یې په ما باندې ور دی

(حسیني) بېشکه خدای دې مهربانه
د قسمت لیکوونکی دا د هر بشر دی

۲۸ - ۱۲ - ۱۳۹۱

زما میلمه دی

زما د زړه سلطان زما ځیګر زما میلمه دی
روژه او برات پرېرده چې ا ختر زما مېلمه دی

تر څو به زه ګرځېږمه د عشق په لمده ځمکه
دا نن مې د ژوندون اسمان کې لمر زما مېلمه دی

زه حسن خو یې ستا یم لږه یمه په سوچو کې
دا ځکه مې د کور کلي نظر زما مېلمه دی

دا هسې رقیبان رانه چاپېره نن ګرځېږي
خبر دي چې زما ښکلی د لبر زما مېلمه دی

حیرانه((حسیني)) شي ورته ځکه ځیر ځیر ګوري
الله خبر چې دا څنګه بشر زما مېلمه دی

۱۸ - ۲ - ۱۳۹۲

امرخېل

د فراغت نه وروسته خپلې لېسې په کتلو

راته په سمه ډاگ بیابان ښکاري
چمن دی خو زړه مې وران ښکاري

د مکتب ټول ماشومان اولویان
په مینه مینه راروان ښکاري

افسوس هغه وختونه څومره خواږه
وه پخوا اوس راته ویران ښکاري

په ښکلا گانو به یې څوک نه مړېږي
ماته د لمر غوندې روښان ښکاري

دې هماغه استادان هغه زده کړې
اوښکې مې سترگو کې کاروان ښکاري

په اوښکو ډکو سترگو وایي ((حسیني))
نه مې دوستان نه مې صنفیان ښکاري

غزل

راکړې ماته دې ژړا ده ځان پښتون گڼې ته
کړې دې لویه ناروا ده ځان پښتون گڼې ته

ساده مجنونه لیلا ستا په انتظار ناسته ده
په ژړا ستا ښکلې لیلا ده ځان پښتون گڼې ته

یوه لحظه مې په خدای بې له تانه نه تېرېږي
گیله مې هم گرانه له تا ده ځان پښتون گڼې ته

ما مې زړگي کې څه په مینه ستا نامه لیکلی
رښتیا مې داکړې خطا ده ځان پښتون گڼې ته

ما به رقیب سره دا ستا په سر جنگونه کول
منلې تاد چا وینا ده ځان پښتون گڼې ته

حوصله نوره شوه راتنگه (حسیني) پوهېږم
درته مې کړې بس خیرا ده ځان پښتون گنې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

لټوم

خدای خبر چاپسې دنیا لټوم
خپلو دردونو انتها لټومه

ما د وصال خوبونه ډېر لیدلي
اوس تورتمونو کې رڼا لټوم

چې مې د مینې په لار ایښی قدم
خوا کې پښتو هم مې حیا لټوم

دې فرعونیانو یزیدانو ته مې
زه د موسی ښکلی امسا لټوم

چاته شوه مخ د یار کعبه (حسیني)
زه اوس د مخ کعبه د چا لټوم

۱۹ - ۱ - ۱۳۹۲
امرخېل درونټۀ

غزل

ستا د یادونو به جانانه کیسه هېره نه کړم
تا سره کړې مې سوګند وعده به هېره نه کړم

هسې موسکۍ شمه ستا خیال کې لیونیانو په شان
تاته لیکلی مې اشنا ټپه به هېره نه کړم

څوک له قسمته ځنې ژاړي څوک له تګې دنیا
له دې دوه مخې زمانې ګیله به هېره نه کړم

چې شوې دا یاد ولاړه ومه د تهجد په لمانځه
وسوم لمبه شومه هغه شیبه به هېره نه کړم

دامې خطا ده چې په تا مئندمه ګرانه
ایستلی سل ځلې توبه به اشنا هېره نه کړم

کړله مې تاته د حسیني، خپله خوره لوپټه
بیا چې دې راکړله اشنا دوکه به هېره نه کړم

۲۸ - ۱- ۱۳۹۲

غزل

دا څنګه د بل چا مې اوس خیالونه مېلمانه دي
خندا شوه رانه هېره ټول غمونه مېلمانه دي

له ډاره له هېبته زه کتلی ورته نشم
دا ځکه یې قارون په شان کبرونه مېلمانه دي

نن داسې راته ولې وایې دا مغرور اشنا
د دې کلي مې ټول ښکلي ګلونه مېلمانه دي

که څو راباندې وکړې اې بېدرده بې وفا
له ما سره ستا ټول عمر یادونه مېلمانه دي

په خیال او عاطفه کې مې هنر د حسیني دی
د ژوند هره لمحه کې مې شعرونه مېلمانه دي

۱۸ - ۰۱ - ۱۳۹۲
ننګرهار عالي دارالمعلمین

غزل

په کتلو مې دا وران زړګی ودان دی
ورسره لیکلی ما هریو ارمان دی

لټوم یې په څلور کنجه دنیا کې
هم مې ژوند او هم زما ښکلی جانان دی

دې قطار مې اوښکې نن په اننګو کې
ځکه نن ورته دا کور کلی حیران دی

پادشاهي مې ورته مینه ده ګڼلې
سوزېدلی مې زړګی یې له هجران دی

تر صورت یې محبوبا هیڅ دي
زما زړه دې هم زما ماه تابان دی

زه یې کله کړم غزل کله سندره
حسیني ستایلې ما په هر میدان دی

۲۷ - ۰۱ - ۱۳۹۲

لغمانی جانان

له ټولو ښکلو نمبر وړی په جهان دی
لغمانی زما جانان دی

ورته کتلي مې يو ځل دی
زړه رانه وړی يې په چل دی

په ټولو ښکلو کې مې خوښ همدا يو ځوان دی
لغمانی زما جانان دی

هم په غيرت کې دی نامدار دی
هم په همزولو کې هوښيار دی

صرف په ليدو يې اباد شوی مې زړه وران دی
لغمانی زما جانان دی

ماته له هر چانه بهتر دی
ليدل يې سم لکه اختردی

حسيني وايي بې له تا ژوند سم زندان دی
لغمانی زما جانان دی

۱-۱ ۱۳۹۲ لغمان شريف ، غازي اباد

سروکی

ځومره مې ګرانه نن يادېږي ويلی نشم درته
د زړه په تل کې مې اوسېږې ويلی نشم درته

زه يمه ستا ښکلې ليلا
نن درته وايمه صفا
هيره مې ته نه کړې اشنا
ولاړه يم په انتظار
سيزلې يم دې بې انګار
چې ګرانه نه مې يې په لار

ځومره دردېږم چې بېلېږي ويلی نشم درته
دزړه په تل کې مې اوسېږې ويلی نشم درته

زه ځومره يمه ژړېدلې
ځومره دې يم په اور سېزلې
په کور کې ټولو يم رټلې
نو بيا خپل ژوندته شم حيران
پوهوی نشم زړه نادان
تا پسې ګرځم سرګردان
چې ګرانه ځنګه به پوهېږي ويلی نشم درته
د زړه په تل کې مې اوسېږي ويلی نشم درته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تصویر دې دی له ماسره
هردم یې کړمه تماشه
یې مې د زړه په کور دېره
نه لرې ماباندې باور
دعاکوم هر مازیګر
چې شې زما د زړه خبر

چې بیا به څنګه حیرانېږي ویلی نشم درته
د زړه په تل کې مې اوسېږي ویلی نشم درته

خیر که په تا نن اضافه ده
د چا هم خور د چا ورېره ده
د قسمتونو معامله ده
نن چې ژړېږي بې ګناه
ګورې د میني دا سزا
حسیني وایي په رښتیا

چې څومره بیا پښېمانېږي ویلی نشم درته
د زړه په تل کې مې اوسېږي ویلی نشم درته

غزل

شم به دې لیلا چې وار خطا نشې
وه ګرانه اشنا چې وارخطا نشې

دا د پښتنې لیلا خبره ده
یم ستا د لربا چې وارخطا نشې

زه به دې له تورې تاریکۍ باسم
یمه دې رڼا چې وارخطا نشې

دا د تقیدیرونو مسلې ګوره
خیر که یو جدا چې وارخطا نشې

ما او تا راضي یو په چا څه کوو
نه یم بې وفا چې وارخطا نشې

ستا په مینه ګوره وفاداره ده
ده (حسیني) ستا چې وارخطا نشې

۲۸ - ۱- ۱۳۹۲

درونټهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رحمان بابا د شعر په طرحه

((ته چې بل په غشو ولې هسې پوه شه
چې همدا غشی به ستا په لور گذار شي))

چې خزان راوستی تا په ننگرهار دی
ارمان پاتې به ستا زړه کې د بهار شي

کوم ظالم خدای رسولی تر اسمان دی
شرمېدلی په جهان په سر د دار شي

عاطفه اخلاص چې نه وي په زړگي کې
بیا به ورکه د ژوندون ترې هره لار شي

چې سېزي په اور باغونه د گلونو
په نصیب به یې نه گل نه به مالیار شي

دین یې هیر دی په سیاست ځینې نازېږي
موږ چې هر څوک مشر کړی دی غدار شي

((حسیني)) نن مو په خوار ملت ماتم دی
په ظالم باندې په قهر به لوی قهار شي

غزل

پرون له ډېره درده ما ژړل تا به خندل
ته تللې ما په بیا بیا در کتل تا به خندل

وعده دې راته راکړه ما ویلې چې به ستون شې
له مینې چې دې مخ کړلو ما ښکل تا به خندل

چې ما د خپلو ټولو هدفونو تعبیر ته کړې
تا نه منله ما درته ویل تا به خندل

ستایلی مې هر بیت کې هم مې دا درته ویلي
چې نشته مې د ژوند بهیر کې بل تا به خندل

دوکه شوه حسیني گرانه په قوم او قبیله دې
یادونه د وصال به مې شمېرل تا به خندل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماشومه یمه

مه کوه طمه د جفا زه لا ماشومه یمه
ویرېږم زه له دې دنیا زه لا ماشومه یمه

مه کړه ګیلې د نفرتونو کلی نه پېژنم
ده پوهي زما خطا زه لا ماشومه یمه

یمه ساده خنګه په سترګو کې شوخي وکړمه
خنګه دې پوه کړمه اشنا زه لا ماشومه یمه

شمارمه شپې ورځې چې کله به راځې جانانه
ستا یمه نن دی که سبا زه لا ماشومه یمه

زه حسیني دې ګرانه ستایم د غزل کرښو کې
دی مې هر بیت کې نامه ستا زه لا ماشومه یمه

غزل

تر مرګي زه دې یادومه ته مې مه یادوه
ولې به سترګې بدلومه ته مې مه یادوه

مه یادوه مې اشنا اور د جدایۍ مې بس دی
ستا په نامه خپل ژوند لیکمه ته مې مه یادوه

نادان زړګي له لاسه نن مې اوښکې نه درېږي
په سالو اوښکې پاکومه ته مې مه یادوه

که جرم هم وي ماته ګران یې په والله زړګیه
په جار مې جرم قبلومه ته مې مه یادوه

ګیلې کوي ستا هر تصویر ته حسیني له درده
تر لحد تانه هیرومه ته مې مه یادوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ټوله دنیا له تانه ځار شه زما ځیګر جانانه
نن بې له تا مې دی په څرېکو هر پرهر جانانه

ښکلی څېره دې ما کعبه او مدینه ګڼلې
ځکه هر دم مې ستا په لور دی هر نظر جانانه

له خپلې مینې دې بې برخې کړم ګناه مې څه ده
په ما دې پورې کړ د خپل د زړګي ور جانانه

ما ستا د هجر زندان خوب کې هم لیدلی نه وه
ډېره وم خوښه ستا د مینې په سفر جانانه

حسیني نه اوړم له مینې دې بې درده اشنا
یو ورځ ضرور به شي له مرګه مې خبر جانانه

غزل

زما تیاره جنازه وه ولې پوه نشولې
دنیا په ماتوره تیاره وه ولې پوه نشولې

هک پک دې پاتې کړم مغروره اشنا هغه لحظه
زما د ژوند وروستی لحظه وه ولې پوه نشولې

ما ویل شم به ستا د مینې شهزادګۍ په دنیا
کړی مې تا سره وعده وه ولې پوه نشولې

نن چې ژړېږمه د کور کلي خندا دې کړمه
مینه رښتیا که مې دوکه وه ولې پوه نشولې

چې حسیني ته تا د عمر حیرانتیا ورکړله
ژوند مې رڼا ستا په نامه وه ولې پوه نشولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ژاړم په سروسترګو خپل سترګې بدلولی نشم
مینه دې غواړم تر قیامت تا هېرولی نشم

د پاکې مینې جزا مه راکوه خدا لپاره
تا به کړم پوه خو ګرانه خپل ځان پوهولی نشم

هره لحظه په ما ماتم دی چې جدایې ګرانه
مرګ به قبول کړم زړه کې نوم د بل لیکلی نشم

تا پسې ژاړم ځکه نشته مې علاج د زړګي
اوس مې په مخ روانې اوښکې هم شمېرلی نشم

حسیني ستا د وصلت خدای ته دعاګانې کوي
زه په ژوندونې ګرانه تا د بل لیدلی نشم

غزل

دا مې باور دی چې به زه لیونۍ کېږم اشنا
ستا که دا غرور او دا رټلي ځوابونه وي

ستوری د اسمان که شم پروا مې هم پرې نه راځي
خواکې ګرانه ستا راته اغزي به ګلابونه وي

کړمه دې شاعره تا دردونه په زړګي راکړل
ته که شې زما بیا به مې روغ د زړه زخمونه وي

دا د بې وسۍ اوښکې تر کومه به کړم تویې ګرانه
نه یې شم زغملی چې په څړیکو مې دردونه وي

ژوند د حسیني چې خدای لپاره نور به شا نشي
څو به دا ګیلې او دا نیمګړي غزلونه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

اوس مې د اوښکو قطارونه شرموې په کلي
د بې وفا جانان يادونه شرموې په کلي

يا به ماشومه وم يا فکر به مې نه رسېدو
اوس مې هر خيال او تصويرونه شرموې په کلي

په نصيحت نه و زړګی نو ما به څه کړي وای
اوس درديلي پرهرونه شرموې په کلي

ما به په ژوند هم د هيچا خبرې ته نه کتلې
اوس چې مې کړي ديدونه شرموې په کلي

حسيني شکر چې لږ لويه شوم نور فکر به کړ م
د چا ليدلي مې خوبونه شرموې په کلي

غزل

د ماشومانو په شان تاپسې کړېږمه
تا پسې دردېږمه راشه بې وفا

ستا په وعدو او قسمونو مې باور وکړلو
بې ګناه کړېږمه راشه بې وفا

ستا د راتلو په طمه لويه لار کې ناسته يمه
تا پسې دردېږمه راشه بې وفا

زه دې له پاک الله نه غواړمه زما زړګيه
ولې به بدلېږمه راشه بې وفا

دا ستا په سترګو حسيني نه دا دنيا ښکلې ده
ژوند ته حيرانېږمه راشه بې وفا

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې ستا غمونو سره ژوند تېروم
هر لحظه مې په ژړاتېرېږي

ته مې ژړا تعبیرولی نه شې
چې څه په ما سبا بېگاه تېرېږي

ما شهزاده د ټول جهان گڼلې
په ما هر درد د ستا جفا تېرېږي

په بې وسۍ مې ته خندا مه کوه
په ما هر درد له غمه ستا تېرېږي

له پاک الله نه حسیني غواړي تا
لحظه لحظه ماتم په ماتېرېږي

غزل

مینه وه بلا خبره نه وه
شم به یک تنها خبره نه وه

څومره په اسانه مې زړگی درکړو
شي به ته په شا خبره نه مه

خوب کې مې هم دا تصورنه کاوه
شي به د بل چا خبره نه وه

چا پردې خپل کړي دا مشران وایي
نه منلو ما خبره نه وه

ترمې اوښکې تلې مې اننگو باندې
څه مې وه گناه خبره نه وه

ما قبوله ستا مینه په جار کړله
نه وم بې وفا خبره نه وه

شپه به په خیالونو ماسهار کړله
نه به شم لیلا خبره نه وه

زه حسیني تاله ژونده سترې کړم
ځکه کړم ژړا خبره نه وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپلواکۍ ترانه

له هر غلیم نه مو ګټلی هر میدان دی
نن مې غږ د ازادۍ د خوږ جانان دی

سرمو ترې ځارکړلو نیکونو
په خوږ هېواد مو هم پلرونو
سر پرې بایلي ترڅو ژوندی چې هر افغان دی
نن مې غږ د ازادۍ د خوږ جانان دی

دی دغه خاوره مو عزت
ستاتو د وینو په قیمت
زموږ غیرت ته مو دښمن پاتې حیران دی
نن مې غږ د ازادۍ د خوږ جانان دی

چې مو اخیتسی استقلال دی
ځکه لمانځلی مو هر کال دی
حسیني وایي زموږ افتخار غازي امان دی
نن مې غږ د ازادۍ د خوږ جانان دی

سندره

قسم دی چې لیدلی مې خوبونو کې بیګاه یې
بې درده په زړه ګي مې وریدلی یو ځل بیا یې

زه یم د فکر ټال کې
یې زما خاطر او خیال کې
په طمه ستا وصال کې

زما د خوږ زړګي د ارمانو لویه دنیایې
بې درده په زړګي مې وریدلی یو ځل بیا یې

حیرانه یم غمو ته
ژړا خپلو سلګو ته
غرور او ستا پښتو ته

چې خدایزده ګرانه ته د کومې ختې نه پیدا یې
بې درده په زړګی مې ورېدلې یو ځل بیا یې

حسیني وایي جانانه
له تایمه پرېشانه
زړه تورمې شو دنیانه

ځي اوښکي مې له سترګو چا ویلي د بل چا یې
بې درده په زړګي مې ورېدلی یو ځل بیا یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سندره

راځه اشنا په انتظار دا ستا ليلا ناسته ده
بې له تا مري په شور غوغا په واوېلا ناسته ده

نه ويني بل ښکلی له تا جانانه
مينه يې ده ژوندون دا ستا جانانه
ډکې دنيا کې نن تنها ناسته ده
بې له تا مري په شور غوغا په واويلا ناسته ده

زړه له تا نشي صبرولی ګرانه
ځکه تا نشي هيرولی ګرانه
بې له تا ځکه بې نوا ناسته ده
بې له تا مري په شور غوغا په واويلا ناسته ده

دا ستا له غمه زيارتونو پسې
ګرځي ملا او تعويزونو پسې
ستا حسيني په نامه ستا ناسته ده
بې له تا مري په شور غوغا په واويلا ناسته ده

غزل

ژوند نه تېرېږي بې له تا نه زما
تور شو زړګی مې له دنيا نه زما

چا راته وويل نشته دی دنيا کې مينه
سترګې مې ډکې شوې ژړا نه زما

سترګو ته هره لحظه درېږي مې ستا دروغ او خندا
زړګی مې چوي ستا جفا نه زما

دا ستا په سترګو ماته ښکلې وه دنيا جانانه
اوس مې زړه موړ شو له دنيا نه زما

حسيني ته د شهزادګانو شهزاده ګڼلې
ځکه ګيله مې ده اشنا نه زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

سروکی

ځومره ښکلی مینتوب و،ماشومتوبه بېرته راشه
څه منلی لېونتوب وه،ماشومتوبه بېرته راشه

وړلو مور پلار مې نازونه
خندیدل به راته ترونه
وه په ما باندې جنګونه
وه به ټول زما په خیال
چې شم لویه کال په کال
شم به علم به سمبال
سم زما د ناوې خوب و، ماشومتوبه بېرته راشه
څه منلی لېونتوب وه،ماشومتوبه بېرته راشه

نازولی په خپل مور شوم
بیا ډیوه د خپلې کور شوم
بیا په ټولو باندې زور شوم
وه خواره هغه وختونه ،
نه ستم اونه غمونه
ومې ژوند لکه ګلونه
ډک له مینې مینتوب و، ماشتومتوب به بېرته راشه
څه منلی لېونتوب وه،ماشومتوبه بېرته راشه

شو پیدا کور کې اغیار
راته ویې لمسو پلار
شوم له ژونده توبه ګار
شومه سترې په رښتیا
چې الله مې واخلي ساه
حسیني شوم په ژړا
په ژړا چې پیغلتوب و،ماشومتوبه بېرته راشه
څه منلی لېونتوب وه،ماشومتوبه بېرته راشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې مې په یو نظر اشنا وینم نور څه نه وینم
په خدای قسم چې په خنداوینم نور څه نه وینم

راته کعبه او مدینه اوس د یار مخ جوړ شو ی
هلته مروه هلته صفا وینم نور څه نه وینم

یوه لحظه یې له غموژوند تېرولی نشم
د هغه سترګو کې دنیا وینم نور څه نه وینم

خیر که د عشق په سمندر کې دې هم ډوبه شمه
افسوس په دې هلته ښېرا وینم نور څه نه وینم

حسیني ستا د مینې تعبیر کوي په ژړا
هر چېرې ځان هسې تنها وینم نور څه نه وینم

غزل

چې مې نه شولو جانان په مرګ راضي یم
شو نیمګړی مې ارمان په مرګ راضي یم

شوه زما د پاکو هیلو بېړۍ غرقه
شو ګوګل کې مې زړه وران په مرګ راضي یم

چې په مخ باندې مې ځي پرېشانې اوښکې
چې مې شوې اوښکې ارزان په مرګ راځي یم

پس له مرګه مې بیا ونه کړې ویرونه
نشته وس مې د هجران په مرګ راضي یم

حسیني له بې وسۍ نه په ژړا شوه
ویل یې ژوند ته یم حیران په مرګ راضي یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

والله نامه دې گرانه خپل زړگی کې ما لیکلې
د زړه په مینه مې د مینې ښه دنیا لیکلې

یمه ساده پاده شاعره بې له تا نیمگړې
له تا مې هره گیله وایم ما رښتیا لیکلې

د زړگي زخم مې پرېږده پټې پرې مه لگوه
له مجبوریته مې ژړا هلته خندا لیکلې

پوهېږم دومره مهربانه خوته هم نه ښکارې
ځکه دا ستا د ژبې ما ټوله معنا لیکلې

خانده په ما پورې خندا کوه ځه خدای خو شته دی
دې حسیني زړگي کې بیا درته دعا لیکلې

غزل

زړه کې لیکلی مې یوازې ستا نامه ده که نه
ځکه تري ډکه زما ټوله حافظه ده که نه

څه به او چاته د خپل د خوږ زړگی حالت بیان کړم
ډېر دروغجنه دوکه بازه زمانه ده که نه

چې شي رایاده لکه ماشوم په شان زه شم په ژړا
ځکه مې تل د خپل تقدیر په سرلانجه ده که نه

که ته دې مینې ته بل نوم د لیونتوب ورکوې
بیا لېونتوب کې گرانه ستا څومره مزه ده که نه

نده کعبه حسیني دومره په ځیر ځیر مه گوره
بې وفا یار سره خو گرانه گذاره ده که نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

جدایی کې ستا غمونه دي او زه یم
ملهم نشته بس زخمونه دي او زه یم

غلې ناسته په هر کنج وایم غزلې
بس د اوښکو طوفانونه دي او زه یم

ستا په یاد کې چې ضمیر مې قضاوت کړي
ټول نیمگړي ارمانونه دي او زه یم

په زیارت کې به دې مینې توبه باسم
هلته زما د زړه رازونه دي او زه یم

حسني سره شوه غم د ژوند ملگری
ستا راکړی ځوابونه دي او زه یم

غزل

ای نصیبه څنگه خوار او زار دې کړم
مینه کې غمجن او بې قرار دې کړم

روح او د ژوندون ډیوه مې صرف ته وې
سترگو کې جرگه که انتظار دې کړم

هسې زړه زما خانه خراب دې کړو
خلکو ته ښکاره نادان معمار دې کړم

هسې بې گناه زړگی مې ژاړي اوس
نه خودي غلام نه خو بادار دې کړم

هسې دې په سپینه خوله نامه اخلم
زه حسیني سم په سر د دار دې کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لغمان جان سندره

نن مې یادېږي لغمان جان زړگی مې وران دی
نور مې سخت دلته گذران دی گذران

لیلا به ناسته وي گودر کې
زما لپاره مازیگر کې

یم وارخطا ورک رانه روح او هم مې ځان دی
نور مې سخت د لته گذران دی، گذران

چې مې یادېږي سپین رخساره
پاتې له مانه شي روزگار زه

اوس پادشاهي مې صرف دیدن د خپل د جانان دی
نور مې سخت دلته گذران دی گذران

سرمې دې تل ترینه قربانه
په هر بچي د لغمان جانه

په حسیني گران په نامه پشیي لسان دی
نور مې سخت د لته گذران دی گذران

(سندره)

مرگیه راشه زړه مې تور له ټول جهان دی
نیمگړی مې ارمان دی په دغه زمانه کې

سوچوکې د اشنا یم
شپې ورځې په ژړا یم
له نصیب په واویلا یم

دا ځکه د ستمگر زما جانان دی په دغه زمانه کې

ځي اوښکې مې بې شماره
کوم دی انتظاره
ته زما د ژوند بهاره

زړه تور مې له هجران دی په دغه زمانه کې

راځه زما دلداره
سوزېږم بې انگاره
ژوندون نه شوم بېزاره

دغم په ما باران دی په دغه زمانه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ځمکه ستوری

ای ژوندونه دانصیب مې ولې وران دی
بې وفا او نارضا زما جانان دی

که هر څو وګورم نه راته راګوري
بیا هم ماته په نړۍ کې قدردان دی

چې دی ګورمه په ځمکه ستوری ښکاري
زما زړه دې هم زما د زړه سلطان دی

زما مینه محبت ورته معلوم دی
نو بیا ولې زما مینې ته حیران دی

حسیني به دې نامه زړګي کې ساتي
بیا مې کړی دی سوګند په پاک سبحان دی

ښوونکیه

ته مور ته ډیر یې قدردان ښوونکیه
زموږ لپاره سرګردان ښوونکیه

تا چې زمونږه اینده ښکلی کړه
ستا پیرزوینې نه قربان ښوونکیه

مقام دې لوړ دی تر اسمانه پورې
دا ذکر شوی په قرآن ښوونکیه

کړې ترقي به دغه وران هیواد مو
ستا په میړانه او ایمان ښوونکیه

ژوند کې شادابه سر فرازه اوسې
د حسیني دی دا ارمان ښوونکیه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې

څوک به مې وچې کړي لمدې سترګې
وبه مې کړي چاته ګیلې سترګې

ځان سره عادت لکه سوالګره کړم
چاته به مې کړي نور سوال زاري سترګې

سوچ لا د انجام راسره هیڅ نه و
لا چې به ژړېږي مې د شپې سترګې

هسې د بدبه دې د پښتو ډېره
ځکه خو مې وکړلې سجدې سترګې

اوس به یې د فراق جېلخانه وتړم
زه حسیني کړم به مې روژې سترګې

غزل

زه یمه له تا ځار ګرانه هر وختې ځارېږم به
زه یم ستا ملاله به یادېږمه به

هر کوښښ مې ګرانه صرف دا ستا خوښي لپاره وي
ستا نامه لپاره ګرانه تل مدام خندېږم به

نه یمه حیرانه ولې دومره بې قراره یم
خیر دی که نن سخته ده یو ورځ ضرور خندېږم به

هېره رانه ټوله دا د نیا په یو خبر ه شي
نوم چې ګرانه ستا واورم ضرور وارخطا کېږم به

ګرانه که د ستورو په شان لوړ اسمان ته ورسم
هلته که ته نه اوسې زه خامخا غورځېږم به

هو د حسیني د زړه دنیا په تا ودانه ده
مه کړه ستمونه ستمو کې دې ژړېږم به

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

سترګې مې پټې پټې کېږي چې يادېږې راته
دننه زړه مې خوشحالېږي چې يادېږې راته

بس ستا ديدن زما مقصد دی هره خوا ګرځم
زړه پوهوم خونه پوهېږي چې يادېږې راته

د زړه برجونه مې ويجاړ دی ګرانه وکړمه
صرف په خندا دی ودانېږي چې يادېږې راته

ستا وصال شپې ته ارمانجنه ګرانه مړه به شمه
په دې خبر مې خوله خندېږي چې يادېږې راته

حسيني وايي تاويز ګر غريب په څه پوهېږي
په تعويزو زړه نه صبرېږي چې يادېږې راته

غزل

ګرانه يتيمې په شان ځان ليدلی نشم دلته
روانې اوښکې په ګريوان ليدلی نشم دلته

نه پيغمبر نه صحابي اونه ولي يمه زه
چې له ما اخلې امتحان ليدلی نشم دلته

زړه ته نږدې مې کړه زه يمه له مودو انتظار
دا د مودو هجران ليدلی نشم د لته

چې وم رڼا ته نو تا ولې کړې تيارې راباندې
له دې تورتم ځان ګريزان ليدلی نشم دلته

حسيني وايي غرکه لوړ دی په سر لاره لري
خو ستا د زړه د لار امکان ليدلی نشم دلته

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

هسې د دروغو تسلي بې وفا مه راکوه
راته بې درده بې گوزاره ژړا مه راکوه

یمه پیدا که ستا په مینه کې فناهم شمه
نوره پروا راته د ځان او دنیا مه راکوه

شومه ستي زه ستا په مینه کې جانانه زما
اوس تقریرونه د ثواب او گناه مه راکوه

د مینې درد ډېر هوښیاران کم عقل کړي دلته
ورته نامه د ړوند ناپوه نابینا مه راکوه

له ځنکدن نه گرانه سخته ده ستا مینه راته
ما حسیني ته نور پېغور د حیا مه راکوه

غزل

قسم دی گرانه ستا په انتظار مې زړه څورېږي
هر څو یې صبروم دیدن ته ستا نه ایسارېږي

کوه په ما نازونه مجبوري مې ستا دیدن دی
افسوس گرانه زخمي زړگی مې ژاړي نه صبرېږي

زه څه وکړمه خدایه یم بې وسه په دنیا کې
د هجر توان نه لري زړگی مې حیرانېږي

هم وبه خاندم وبه ژاړم وبه کړم فریاد
د مینې نه توبه مې خدایه ولې نه قبلېږي

د مینې طلب گاره دی والله اوس حسیني ده
ستا مینه خپل ایمان گڼي خیر که گنهگارېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه دې هره لحظه غواړم هير مې نه يې
ښه صفا يارانه غواړم هير مې نه يې

له تقدير سره مې وسه نه رسېږي
خو اکې ستا زه ديره غواړم هېر مه نه يې

راته ستا د مخ کعبه سترګو ته درېږي
زه يې هردم سجده غواړم هير مې نه يې

موده شوې ګرانه نه مې يې لېدلې
له تصوير دې بوسه غواړم هېر مې نه يې

حسيني وايي ستا مينه مې جنت دی
درنه کلکه وعده غواړم هېر مې نه يې

غزل

خيالونه به دې هير کړم خو يادونه هيروی نه شم
له قيده به دې تېر شم زندانونه هيروی نه شم

ستا پټې مرکې چې مې والله هر دم په زړه راځي
له اوښکو له فرياد ډک غزلونه هير وی نه شم

له ځانه چې شړې مې لږ ګناه مې راته ښيبه
د دروغو خنداګانې او نازونه هيروی نه شم

په خوله که مې دا ستا نامه له ډاره اخيستی نشم
خوستا په سر مې کړې سوګندونه هيروی نشم

د هر چا منت بار شوه حسيني شوه په ژړا ځکه
اوس ولې ډک له اوښکو ګريوانونه هيروی نه شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ستا له غمه سوزيدلې په ځيگر يم
تانه يوسل ولس ځله بهتر يم

چې په فکر داشنا هيڅله نه وسم
ژړيدلی ورپسې شپې تر سحر يم

چا لپاره چې بدنام شوم په عالم کې
هماغه دلبر ويشتلی په خنجر يم

مروره گيله منه يم ترې هسې
هسې زه د جانان لار کې قلندر يم

د اشنا په طلب کور او کلی اور شو
نا اميده اوس د ژوند په هر سفر يم

نصيحت په عاشقۍ کې کله منم
همېش وايم تل مې روح د خپل دلبر يم

شومه غرقه حسيني ستا په فکرو کې
اوس غافله د الله او پيغمبر يم

غزل

گذاره گرانه شوه جانانه اوس هجران سخت دی
زه شومه ځمکه اوس نو وصل د اسمان سخت دی

ژاړمه ځکه چې ستا مينې لېونۍ کړم اشنا
اوس لېونيانو په شان روغ ساتل گريوان سخت دی

دا عقيده مې ده چې کفر ته مې ونه باسي
پرهيزگارۍ په خوا کې گرانه دې شيطان سخت دی

دغه رالم حالت زه څومره زخمي کړمه اوس
ښودل د هر پرهر که هر څومره اسان سخت دی

يا الله ته د چا دزړه هېنداره نه کړې ټوټې
حسيني وايي پوهول د زړه نادان سخت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ستا په نامه به یو غزل ولیکم
د ژوندون راز به مکمل ولیکم

چې دا د مینې سوال پاتې نشي
په ډېره مینه به یې حل ولیکم

هجران ترمېنځ چې مو رانشي اشنا
زه به وصال د لارې مل ولیکم

که د ې ملنگې ته دې ور خلاص نه کړ
خیر به زړگي ته تحمل ولیکم

بې وفا نه یې چې جفا به وکړې
ستا صفتونه لس که شل ولیکم

حسیني وصل دې له خدایه غواړي
ښایست به ستا لکه کابل ولیکم

غزل

نه په تورو نه په سپینو کې وفا شته
چا ویلي دي چې مینه کې خندا شته

په ملالو سترگو هسې انتظار دی
نه وعده اونه خبرو کې رښتیا شته

داسې نه ده چې ښیرا مې نه قبلېږي
خو افسوس د هغه درد کې درد زما شته

د ټول عمر غلامي مې ستا قبول کړه
اورم دا چې غلامي کې ستا گناه شته

حسیني په مرگې نشي خفه گرانه
دبې وزلو بل ساتونکی خامخا شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه منم

هر څه په سترګو دې منم خو تا جدا نه منم
ځکه یوسف خواکې مې بله ذلیخا نه منم

له درده وسوم دا کم عقل خلک وایي راته
لاروی د دوو زړونو ترمنځه دارښتیا نه منم

هسې زړګی مې بېچاره تا په ناحقه ګڼې
دارو درمل مې اوس زړګي ته په دنیا نه منم

یمه اسیره دې زندان کې په سلګو په اوښکو
ګرانه په مینه کې اوس هیڅکله ګناه نه منم

دا دنیا قانون د ستور به نور په خدای سپارمه
ځکه نړۍ کې له هغه ذات بل دانا نه منم

که هزار ځله درته وایمه لېره به دې
حسني ځان نه بغیر بل په تا شیدا نه منم

غزل

خندا مې هیره شوه ژړا هم رانه پاتې اشنا
هغه خوښي هغه موسکا هم رانه پاتې اشنا

یم په کوڅو سر د غمونو جنازې مې تړم
ښېرا پرېږده هغه دعا هم رانه پاتې اشنا

باسم به څنګه بې وفا د استا نامه له زړګي
فکرو کې غرقه یم دنیا هم رانه پاتې آشنا

په دې نیمګړې دنیا ګۍ کې دې نیمګړې کړمه
د مینې پای له ابتدا هم رانه پاتې اشنا

حسیني ستا مینه کې داسې لېونی شومه زه
نوم د مجنون او د لېلا هم رانه پاتې اشنا

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تا سوزولی یم په اور جانانه
طاقت مې نه کېږي په کور جانانه

خپل ژوند مې گرانه ستا په نوم لیکلی
هم د زړگي مې يې ټکور جانانه

څنگه دې وپوهوم گران يې په ما
هير رانه دی عقل و شعور جانانه

امتحانونو ورځې لنډې شولې
کتاب کې ستا ښکاري انځور جانانه

ضرور له مرگه به مې ته خبر شې
له حسيني غواړې څه نور جانانه

غزل

د مينې پټ راز درته ويلی نشم
ځکه ستا خيال زه خپلولی نشم

له مجبورۍ نه به خندا کومه
ځکه دا ستا مخ کې ژړلی نه شم

کاش چې زه نه ومه پيدا په دنيا
اوس بې له تا ژوند تېرولی نشم

د لېونتوب مبارکي مې راکړه
اوس تا هم ځان زه پېژندلی نشم

زخمي زړگی مې اوس په چغو ژاړي
وايي د انور درد زه زغملی نشم

خير که په ما باندې راځي لوی ماتم
حسيني تا له زړه ويستلی نشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه څه ده ؟

مینه ده مینه څه قصه خونه ده
داکوم غزل یا ترانه خو نه ده

نه فزیکونه نه کیمیا یادوم
نه ده تاریخ هم جغرافیه خونه ده

نه د نیوټن نه فیثا غورث د قضیې
کومه ماده یا مسئله خونه ده

مثلثاتو ساین کوساین نه تېرشه
هم د الجبر معادله خو نه ده

نه کمپیوټر نه انټرنېټ دی ګرانه
ځکه سوال یا فرموله خونه ده

ولې منطق او فلسفه لټوې
مینه ده ګرانه ، فلسفه خونه ده

رښتیا ده دا چې مینه سور انګار دی
د حسیني څه بهانه خو نه ده

د رمضان مبارکې میاشت ته

مسلمانانو دا د پاک خدای امتحان دی
راغلی رمضان دی د پاک الله مهمان دی

ډکه له نور اوله رحمته
هم د دنیا او اخرته

هم نازل شوی په دې میاشت کې قران دی
راغلی رمضان دی د پاک الله مهمان دی

خلاصه یې ښکلې دروازه ده
د دې لپاره چې روژه ده

هم قبلوونکی مو د هر توبې سبحان دی
راغلی رمضان دی د پاک الله مهمان دی

هم پشمنی یې خوندور دی
لکه برات یې مازیګر دی

حسیني لوی اختر د هر ماښام اذان دی
راغلی رمضان دی د پاک الله مهمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د معارف ترانه

معارف ته زمونږه د ژوندون بله رڼا یې
د هر انسان عزت لپاره ته یوه ښکلا یې

دا ستا ښکلی نوم ګوره چې په هر وخت کې روښان دی
چې تاته ښه نظر کوي هغه مو قدردان دی

زموږ د افغانانو همېشه پت او حیا یې
د هر انسان عزت لپاره ته یوه ښکلا یې

موږ ټولو شاګردانو ستا ساتلی احترام دی
منلې مونږ تل ستا قوانین او ښه احکام دي

د هر چا په زړګي کې تقاضا او تمنایې
د هر انسان عزت لپاره ته یوه ښکلا یې

چې ګورم ستا خدمت ته په کتلو شم حیرانه
ته مو ارزښت ته مو درنښت ته مو بها یې

تل ویاړ کوي زرلښته حسني په دې وینا کې
د هر انسان عزت لپاره ته یوه ښکلا یې

ښځه څوک ده

پوهېږي ښځه ژوند او دژوندون لویه بقاده
د هر کور پانوس دی دهر کور ښکلا ده

د حسن ملکه ده
په شاه ګدا درنه ده
ډالی د وخت مجنون ته په نامه باندې لیلا ده
د هر کور پانوس دی دهر کور ښکلا ده

ملګری د ژوندون ده
د هر زړګي سکون ده
داده د جنت حوره بل هیڅوک نه ده همدا ده
د هر کور پانوس دی دهر کور ښکلا ده

ده ډېره با غیرته
هم ډکه له همته
په سترو کارنامو باندې یې ودانه دادنیا ده
د هر کور پانوس دی دهر کور ښکلا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې شور يې په احساس کې
زانګو يې په يو لاس کې
په بل لاس د انړۍ زنګوي لويه تماشاده
د هر کور پانوس دی دهر کور ښکلا ده

د عشق افسانه کې
د هجر ترانه کې
قران يې حسيني ستايي د مصر زليخا ده
د هر کور پانوس دی دهر کور ښکلا ده

ترانه

پوره به ستا هر يو ارمان کړم پښتنه پېغله يم
سر به له تانه خپل قربان کړم پښتنه پېغله يم

هريو د ښمن به دې ډېر ژر تباه رسوا وګورې
دا نيان او فرعونيان به ته تباه وګورې
چې تاته ټول جهان حيران کړم پښتنه پېغله يم
سربه له تانه خپل قربان کړم پښتنه پېغله يم

زه به دا ستا د کاني بوټي احترام کومه
واړه قومونو ته خدمت به تل مدام کوم
ښار به دې هر ډاک او بيان بيان کړم پښتنه پېغله يم
سربه له تانه خپل قربان کړم پښتنه پېغله يم

په رښتيا وايم په خبرو مې سوګند کومه
قدر به ستا د هر بچي او هنرمند کومه
نوم دې نړۍ کې به روشان کړم پښتنه پېغله يم
سربه له تانه خپل قربان کړم پښتنه پېغله يم

د حسيني دغه ارمان دی چې ودان اوسې تل
ته په ښکلا کې تاج د دې اباد جهان اوسې تل
خپور به نړۍ کې پاک قران کريم پښتنه پېغله يم
سر به له تانه خپل قربان کړم پښتنه پېغله يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

هېواده

زما جنت نشانه ظالمـــــان مې ژړوي
دا ستا لپاره تل دا دښمنان مې ژړوي

ځوانان مو شهیدان شول
بې پلاره ماشومان شــو ل
همېش دهر یتیم خپرې ګریوان مې ژړوي
دا ستا لپاره تل دا دښمـــــنان مې ژړوي

په اصل پښـــــتنه یم
په قــام باندې درنه یم
بې اصله بې نسبه قیبـــان مې ژړوي
دا ستا لپاره تل دا دښمنان مې ژړوي

ودان به افغانستان شي
پوره به مې ارمان شي
نور وایي حسیني دغه ارمان مې ژړوي
داستا لپاره تل دا د ښمنان مې ژړوي

لغمان جان ته

بچی دې غیرتي دی تا به ساتي په میړانه
زه ځار دې شم لغـــــــــــــمانه

لغمان کې شنې درې دي
اوبه یې ډېرې خوږې دي
په قام باندې درنـــې دي
ښایسته ښکلي باغونه لري هم په کې ګلانه
زه ځار دې شـــم لغـــــــــــــمانه

وطن زموږ لغــــمان دی
په دې خاطر ډېر ګران دی
زموږ ځان او ایمـــان دی
شعرونو کې به یې ستایو په هر وخت په هر زمانه
زه ځار دې شـــــم لغـــــــــــــمانه

زما دادی ارمــــانه
هر وخت وایم لغمانه
خبر نه یم له ځانــه
زرلښته حسیني همېشه سوال کړي دایمانه
زه ځار دې شـــــــم لغـــــمانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سندره

جوړ به دې جانان کړم یمه لغماني پیغله
هیر به درنه ځان کړم یمه لغمانۍ پېغله

نشته مې ثاني نه پېښور او نه کابل کې
ستایي مې هر څوک په هر محفل په هر غزل کې

تابه خپل ارمان کړم یمه لغمانۍ پېغله
ګوره چې مې ونه سیزې ګرانه بې انګاره

یمه نازولې خلاص به نشې له ازاره
خپل ژوند به داستان کړم یمه لغمانۍ پېغله

وایي حسیني زه په ښایست کې ښاپېرۍ یمه
زه د خیاله ډکه د خوبو نو شهزادګۍ یمه

پوه به زړه نادان کړم یمه لغمانۍ پېغله
هیر به درنه ځان کړم یمه لغمانۍ پېغله

اخترته

څومره ښایسته دا د اختر داورځې شپې دي
ډېرې په زړه پورې یې لحظې هرې شیبې دي

د زړه له خلاصه دیدنونه
د خوشحالۍ نه ډک وختونه
د خوشحالۍ نه د هر چا ډکې خولې دي
ډېرې په زړه پورې یې لحظې هرې شیبې دي

په چکر وزي ستا بچیانه
که دا واړه دي یا لویان
هم پلوشې د خوشحالۍ خورې ورې دي
ډېرې په زړه پورې یې لحظې هرې شیبې دي

حسیني تل کړي هوسونه
ځکه لیکي درته شعرونه
ځکه دهر اختر ښایسته ښکلې میلې دي
ډېرې په زړه پورې یې لحظې هرې شیبې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوریزه

لکه د سیوري درپسې یم ځکه
ته یې زما د زړګي غل جانانه

الله ج دې خیر کړي ګرانه څه به کېږي
په اوښکې لیکم خپل غزل جانانه

%%%

سوری سوری زما ګوګل دی ګرانه
لیکلی ما درته غزل دی ګرانه

((حسیني)) ستړی په مزلونو شوله
دا څومره لرې ستا مزل دی ګرانه

%%%

زما له زړه نه کربلا جوړه شوه
ښکلی چمن نه مې بیدیا جوړه شوه

کله حیرانه کله شم په ژړا
راته له مینې مې سزا جوړه شوه

څلوریزه

ما ورته کتلي نن له لرې دي
سترګو نه مې سترګې مرورې دي

اوښکې تویومه په ګلونو زه
یادې راته ستا یاره خبرې دي

%%%

ځکه شومه لېرې ستا له څنګ یاره
وا مې نه وري څوک د بنګړو شړنګ یاره

مینه مې له هغه چا نه کرکه کړي
څوک چې په وطن نه کوي ننګ یاره

%%%

جنت خو دې حرام شو دوزخونه به دې ګورم
د مینې د مضمون ټول کتابونه به دې ګورم

په ځمکه خو الله خبر چې لاسته به مې راشي
زه ستورو پسې ګرځم اسمانونه به دې ګورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوریزه

ای د تهمت ای د الزام ژوندونه
ای د تیارو ای د ماښام ژوندونه

څوبه کوم د زمانې نه ګیلې
د رب لپاره شه تمام ژوندونه

%%%

چاسره نور مه لره کار زړګیه
خیر که غمو کې یې حیصار زړګیه

د ژوند ملګرې مې شوې ستا اندېښنې
شته د بې کسو یو بل یار زړګیه

%%%

زمانه لاره هم مزل پاتې دی
هم مې له سترګو نه کجل پاتې دی

په دې رټلي زړه به یې زه یادوم
رانه ناول رانه غزل پاتې دی

څلوریزه

هیڅ راته چل ول د دعا نه راځي
که په خند ا شم نو خندا نه راځي

زه یې له مینې توبه ګاره کړمه
که مړه هم شمه نو پروا نه ورځي

%%%

یابه ته ښایسته یې یا به ښکلو ځان پټ کړی وي
دې ټولې د نیا کې بس یو ښکلی راته ښکارې

سترګې مې له اوښکو ډکې زړه درپسې درد کوي
شاه مې د زړګي یې او ښاغلی راته ته ښکارې

%%%

شپه چې شوه جانانه په ژړا شومه
ستا له درده ویښه تر سبا شومه

بیا مې ستا تصویر زړه ته نږدې کړلو
چې څنګه زه نیمګړې بې له تا شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوريزه

ما ورته ويلي ماته مينه دومره مه راکوه
ته به رانه لاړشې زه به ژاړم ستا خيالونو ته

ولې حسيني دې په دنيا داسې نا هيلې کړم
نشم اوس درمان موندلی خپلو پرهرونو ته

%%%

ستا خيالونو شو گيرو سره عات کړم
له بلا بلا غموسره عادت کړم

چا پسې چې لټومه دا دنيا نن
له ژړا اوله سوچو سره عادت کړم

%%%

راغی رمضان خو ته پخلا نشوې
څنگه مې دردونو ته د وا نشوې

ستا د سترگو لاندې ما به ډېر ژړل
څنگه ته بې درده ته زما نشوې

څلوريزه

هرڅه به هير کړم هغه شپه هيروی نشم
ته چې رانه لاړې ما ژړل ستا تصويرونو ته

وايي حسيني چې به مې خيال کې ستا څېره راتله
شوم به په افسوس خپلو نيمگړو غزلونو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

قطعې

په تنهايي کې ستا غمونه راشي
ځکه راځي ګله ژړا سترګو ته

په هريو ګل چې مې نظر پريوځي
هلته درېږي ته زما سترګو ته

%%%

خلک په نيمه شپه نفلونه کوي
زه ستا د مينې غزلونه لولم

دا مې ژړېږم تر سهاره راته
زه مې هر درد او پر هرونه لولم

%%%

ته راته يونان او مصربار بار يادوي ولې
مانه مې جانان تر فرانسې پورې جدا ښکاري

صبر مې تمام دی مانه نور امتحان مه اخله
زړه د حسيني دغمه ډک له دې دنيا ښکاري

مننه

د کابل پوهنتون له استاد درانه سياسي او فرهنګي شخصيت قدرمن محمد اسماعيل يون صاحب ښخه نړۍ مننه چې د دغه کتاب د چاپ لګښت يې پرغاړه واخيست، همدارنګه د ننګرهار ولايت اطلاعاتو او فرهنګ له قدرمن رئيس اورنګ صميم او د فرهنګ امر ښاغلي امرالله اميد صيب ښخه نړۍ نړۍ مننه چې زما کتاب يې وکوت او خپلې سريزې يې پرې وليکلې.

حسيني

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه او کور ودانی

د افغانستان ملي تحریک له هېواد پال او فرهنګپال شخصیت ښاغلي (میرحمزه سامیزی) څخه د زړه له تله مننه کوي چې د دې اثر چاپ ته یې اوږه ورکړه. ملي تحریک ویاړي چې د علمي اثارو د چاپ لړۍ یې پیل کړې ده. دا لړۍ به دوام لري. موږ له ټولو درنو هېوادوالو څخه په خورا درنښت هیله کوو چې په خپل معنوي او مادي وس د کتابونو د چاپ دا لړۍ لا پسې وغځوي.

یو ځل بیا د دې اثر له شاعرې او چاپوونکي څخه د زړه له تله مننه کوو چې د دې اثر د پنځولو او چاپولو جوګه شول.

په فرهنګي مینه

د افغانستان ملي تحریک

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شاعرې پېژندنه

اغلې زرلښته «حسيني» د نور حسين «نوري» لور د لغمان ولايت، عليشنګ ولسوالۍ د غازی آباد کلي اصلي اوسېدونکې ده او په ننګرهار کې د پشيانو په درنه کورنۍ کې زېږېدلې. اغلې حسيني خپلې ديني زده کړې په ماشومتوب کې ترسره کړي او په ۱۳۹۱ کال کې د بي بي مريم له عالي لېسې فارغه شوې ده. هغه اوسمهال د حقوقو او سياسي علومو د پوهنځي محصله ده.

حسيني په شپږم ټولګي کې وه، چې په شعر ليکلو يې پيل وکړ او تر دې دمه يې په پښتو او پشه يي ژبو شاعري کړې او په خواکې يې د نثر او ناول ليکنې په برخه کې هم خپله وړتيا ازمايلې ده. زه اغلې حسيني ته د دې بري له امله مبارکي وايم او په مستقبل کې ورته د لازياتو پرمختګونو په هيله يم.

درنښت

شريف الله « انتظار»
بلجيم
۱۳۹۴/۱۲/۴

د افغانستان ملي تحريک
www.melitahrik.com

د خپرونو لړ: ۸۹

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library